

EuroEFE: tota la informació de la Unió Europea, a l'instant

L'Agència EFE ha desenvolupat un servei especialitzat en informació de la CEE que va ser presentat a Barcelona el mes d'abril passat. Aquest servei, que poden contractar els mitjans d'informació i també tota altra mena d'empreses, està ja instal·lat en el Centre Internacional de Premsa de Barcelona, com un servei més als seus usuaris.

EuroEFE parteix del fet real que les institucions europees estan prenent decisions que afecten el futur de moltes empreses i professionals espanyols. Per tant, és indispensable estar informat amb tot detall i a l'instant de les activitats de la Unió Europea i les seves institucions.

Aquest servei proporciona informació sobre programes de finançament i ajudes, concursos públics, tecnologia, legislació, fiscalitat, medi ambient, agricultura, comerç i indústria.

La informació es rep en l'ordinador personal en forma de dades que s'acumulen cronològicament i que es divideixen en notícies i en seccions fixes. Aquestes seccions fixes, a les quals s'accedeix per mitjà d'un sistema molt clar de menús, són l'agenda, els comunicats, els documents, el diari oficial, legislació i estadístiques. Hom pot consultar la informació diària i arxivar-ne aquella part que es pugui necessitar en el futur. Un eficaç sistema de recerca a través de paraules o d'índex permet localitzar a l'instant tota la informació necessària, del dia, o arxivada.

Un equip d'experts de l'agència EFE elabora des de Brussel·les, i amb contactes amb totes les capitals dels països de la UE, tota la informació necessària i la difon en el mateix moment que es produeix.

Els col·laboradors de Capçalera, reunits per festejar el número 50

El divendres 8 d'abril, col·laboradors de la revista *Capçalera* van reunir-se en el Col·legi de Periodistes, a Barcelona, per festejar la publicació del número 50.

El degà, Josep Pernaut, va destacar la importància de la revista com a llac de comunicació entre els col·legiats, i va dir que per ella sola ja era un motiu prou important perquè existís el Col·legi. Va recordar que és la revista especialitzada en comunicació que, en català, ha tingut més llarga vida i que aviat superarà la que fins ara més temps ha existit a l'Estat espanyol, *Periodistas*, que fins a l'octubre de 1992 va editar l'Asociación de la Prensa de Madrid, i que va arribar al número 58.

El director de la revista, Jaume Fabre, va agrair l'assistència a l'acte de tots els presents i va posar de manifest que el Col·legi, com a editor de *Capçalera*, era un model a seguir, ja que des del primer número fins a l'actual sempre havia pogut realitzar la revista amb una llibertat total, sense cap interferència.

El número 50, que dedicava el seu tema monogràfic als resultats d'una enquesta realitzada als diputats del Parlament de Catalunya sobre les seves relacions amb els periodistes, incloïa també els índexs de noms, mitjans i entitats apareguts en els cinquanta primers números de la revista. La publicació d'aquests índexs ha merescut tota mena de felicitacions, expressades per carta i per telèfon a la redacció de *Capçalera*. I és que, com va dir el director en la presentació del número, una revista sense índexs és una revista morta. Gràcies a ells es podrà reconstruir fàcilment la

LLIBRES DE PERIODISTES

Cata... què?

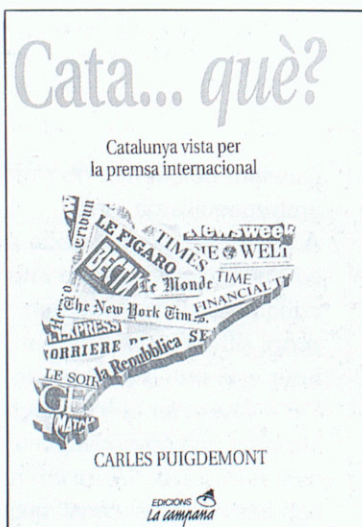
Carles PUIGDEMONT
Edicions La Campana
190 pàgs.

Un periodista de Girona va aprofitar una estada a l'estranger per recollir documentació sobre la manera com ha tractat el fet català la premsa internacional, des del complot de Prats de Molló fins als Jocs Olímpics. El resultat és un llibre que pot divertir, satisfer o irritar, i que és una interessant eina de reflexió.

El virrey / El virrei

José ANTICH
Planeta. Barcelona, 1994
421 pàgs.

Nova biografia del president de la Generalitat, Jordi Pujol, que intenta analitzar les raons dels seus amors i desamors amb els

socialistes i les Espanyes, escrit per un dels més coneguts periodistes polítics de Catalunya, José Antich, redactor polític d'*El País*. El llibre no és una hagiografia ni una caricatura partidista, i resulta ara per ara la millor de les biografies de Pujol publicades.

La màgia dels reis

Xavier BOSCH
Columna/La Galera, 1994
88 pàgs.

Novel·la curta juvenil elaborada pel periodista Xavier Bosch, que es va donar a conèixer com a narrador amb el llibre *Jo, els simolses*, publicat el 1992 per La Magrana. Ha estat corresponsal a Estrasburg, ha fet de professor de periodisme a la Universitat Pompeu Fabra i ha fet tombs per la vida a TV3.

Els catalans i el poder / Los catalanes y el poder

Xavier VIDAL-FOLCH y otros
El País Aguilar. Madrid, 1994
205 pàgs.

El director d'*El País* a Catalunya ha tingut la idea de recollir els articles publicats al suplement

català del seu diari "El Quadern", durant unes quantes setmanes, per estudiar les relacions dels catalans amb l'Estat espanyol al llarg dels dos darrers segles. Un treball introductor, escrit per ell mateix, intenta, des de la seva òptica, tendir ponts de comprensió en temps on bufa la intolerància. Entre els col·laboradors, historiadors, experts en dret i periodistes hi ha Enric Company, també d'*El País*.

història del periodisme català de la primera meitat dels anys noranta.

El primer número de *Capçalera* es va publicar el mes d'abril de 1989, i en els seus cinc anys d'existència hi han col·laborat més de 500 periodistes, amb textos, fotos o il·lustracions. Quan va aparèixer, el Col·legi comptava amb 1.500 associats, i actualment és a punt d'arribar als 3.000. Durant aquest temps ha vist, doncs, doblar-se el nombre de professionals agrupats en el Col·legi.

Cap al número 25 d'Annals

Dos dies abans, el 6 de maig, s'havia presentat a la seu del Col·legi el número 23 de la revista semestral *Annals del Periodisme Català*, corresponent al període juliol-desembre de 1993. Van intervenir en la presentació Carles Sentís, president de la Fundació Centre Internacional de Premsa, Josep Pernau, degà del Col·legi, i Jaume Guillaumet, director de la revista.

El número 23 d'Annals està dedicat monogràficament a "70 anys de ràdio" i hi col·laboren Josep Maria Martí, Rosa Franquet, José Manuel Salillas, Manuel Tarín-Iglesias, Manuel Terán, Juan Munsó Cabús, Enric Frigola, Montserrat Minobis, Xavier Foz, Oleguer Sarsanedas, Antoni Esteve, José Luis Terrón, Matilde Delgado, Montserrat Bonet i Emili Prado. El primer número de la revista *Annals* es va publicar l'abril de 1984, cinc anys abans que el primer de *Capçalera*, i des d'aleshores ha proporcionat interessants materials sobre el món de la comunicació, que en fan indispensable la seva consulta als investigadors.

Els *Annals* actuals, que van començar-se a editar quan el Col·legi era encara Associació de la Premsa de Barcelona, enllacen amb la tradició dels *Annals* que va publicar, entre 1933 i 1936, l'Associació de Periodistes de Barcelona. La publicació, el segon semestre de l'any que ve, del número 25 constituirà sens dubte una altra fita important en la trajectòria del Col·legi com a editor de materials sobre comunicació, a la qual s'ha d'afegir la col·lecció de llibres "Vaixells de paper", que ja porta publicats 14 títols.

Carles Sentís i Jaume Guillaumet, en la presentació del número 23 d'Annals.

Jaume Fabre, Sara Masó, Rosa Maria Piñol i Josep Gifreu, en la presentació del número 50 de Capçalera.

El portamitges, entre les cames i la imaginació
Màrius CAROL
Edicions de La Campana
100 pàgs.

Un llibre, escrit amb ironia i bon gust, profusament il·lustrat i bellament editat que va molt més enllà del seu atractiu per a fetitxistes. Complement ideal d'un altre llibre de periodista: la *Historia de la media*, publicada fa uns anys per Margarita Rivière. L'editorial promet futurs llibres sobre les calces i els sostenidors.

Medi ambient i comunicació
Luis Àngel FERNÁNDEZ HERMANA i Lluís REALES
Beta editorial
124 pàgs.

Dos dels més experts periodistes científics de Barcelona han

elaborat aquesta reflexió, subtítolada "De l'evolució cultural a la conscient", sobre els condicionants actuals de la qüestió medioambiental i, partint d'ells, sobre els elements informatius que els formen. Un dels objectius del treball és relacionar la qüestió medioambiental, els vertiginosos canvis experimentals per la nostra societat en les últimes dècades i la manera com els mitjans n'informen.

Figures
Zeneida SARDÀ
Edicions Destino
334 pàgs.

Una metgessa que va deixar la seva feina per dedicar-se a la literatura ha anat publicant a *Serra d'Or* un seguit d'entrevistes amb alguns dels personatges més influents de la societat i la cultura catalanes, des de polítics fins a poetes, passant per artistes, músics i erudits. Vint d'aquelles entrevistes han estat ara aplegades en aquest llibre.

Biografia del Passeig de Gràcia
Lluís PERMANYER
Edicions La Campana
168 pàgs.

Aquest era un llibre que algú havia d'escriure. I ningú millor

que Lluís Permanyer. Una monografia sobre el Passeig de Gràcia era un dels grans buits existents en els textos periodístics sobre Barcelona, després d'haver-se'n publicat alguns sobre la Rambla. Ara només cal desitjar que Lluís Permanyer s'animi a escriure'n un altre sobre la Rambla de Catalunya, una de les grans oblidades en la història de les vies urbanes de la ciutat.

La nissaga Pérez de Rozas: més de mig segle de fotoperiodisme

Durant el mes de maig s'exposa, al Col·legi de Periodistes, una mostra de l'obra fotogràfica de Pérez de Rozas. Aquesta exposició s'ha pogut muntar gràcies a la col·laboració de la família, El Corte Inglés, Kodak i Fotoprix. Capçalera, que ha publicat ja en números anteriors extensos treballs sobre Carlos Pérez de Rozas i Masdén (número 8) i Carlos Pérez de Rozas Sáenz de Tejada (número 14), patriarques de la nissaga, repassa en aquestes planes la trajectòria professional de la família, de la mà d'Albert Winterhalder, comissari de l'exposició junt amb Rafael Seguí.

— Albert Winterhalder —

Durant els "feliços anys vint", Carlos Pérez de Rozas i Masdén impressionà milers de negatius sobre la vida política i social barcelonina. Eren els temps de Francesc Cambó i de la Lliga Regionalista; d'Alejandro Lerroux, l'anomenat "emperador del Paral·lel"; de Salvador Seguí, "el Noi del Sucre", i de la dictadura del general Primo de Rivera. A més d'això, Pérez de Rozas va realitzar moltes fotografies sobre altres temes, en particular sobre el món taurí, en una època caracteritzada per la rivalitat entre els populars toreros Joselito i Belmonte.

Més endavant, gràcies a l'amistat amb el marquès de Foronda, Pérez de Rozas va ser nomenat fotògraf oficial de l'Exposició

Internacional de Barcelona de 1929. La seva càmera es va posar al servei d'aquest gran esdeveniment ciutadà i fou un fidel testimoni dels actes oficials i de les personalitats que visitaren el recinte, com també de les transformacions urbanístiques que canviaren la fesomia de la muntanya de Montjuïc. Però això no és pas tot, ja que el fotògraf tingué la feliç idea de muntar un petit laboratori de fotografia ràpida —gràcies a uns objectius que havia importat d'Alemanya—, que aviat esdevingué un rotund èxit. Tant és així que fins i tot el rei Alfons XIII s'hi retratà amb els seus fills. Un cop acabada l'Exposició, l'èxit de l'empresa va permetre que Pérez de Rozas pare, al qual començava a ajudar el seu fill Carlos, de vuit anys, pogués obrir un estudi fotogràfic a la Rambla de Barcelona, on durant l'any 1931 realitzaren 90.000 retrats numerats. Amb l'arribada de la República es traslladaren al carrer Ferran. Però allà el negoci no va marxar bé. La delicada situació obligà Pérez de Rozas a dedicar-se un altre cop al reportatge gràfic. Aleshores, va entrar a treballar als diaris *El Día Gráfico* i *La Noche*.

Les primeres Leica

Els Pérez de Rozas, juntament amb el fotògraf Badosa, van ser els primers a utilitzar la mítica cambra Leica, inventada per Oskar Barnack el 1913. Aquest fet, juntament amb la comercialització de les pel·lícules de 21 DIN/100 ASA de la casa Agfa el 1931 —i la irrupció de les primeres làmpades de flash de la firma Osram— permeteren als reporters gràfics més agilitat i espontaneïtat a l'hora de fer la seva feina. A més, durant els anys de la II República, els mitjans de comunicació de Catalunya visqueren una època d'esplendor. Els Pérez de Rozas saberen aprofitar tots aquests avantatges, i així satisferen dues de les seves obsessions: treballar i invertir el que guanyaven en comprar bones màquines, amb especial predilecció per les Leica. Aviat esdevingueren una important nissaga de fotoperiodistes, sense la qual hagués estat més difícil poder reconstruir una part de la història gràfica de la ciutat de Barcelona i de Catalunya, sobretot la que va dels anys trenta fins al començament dels vuitanta. Després de la Guerra Civil, que comportà dures privacions a la família, no hi havia menjar i era difícil trobar pel·lícula fotogràfica. Pérez de Rozas pare entrà a treballar a *La Vanguardia*, Carlos fill a *Solidaridad Nacional* i Manolo s'incorporà a *La Prensa*. A més d'això, els Pérez de Rozas continuaren treballant com a agència i fent fotos per a *La Hoja del Lunes* i l'agència EFE. Carlos Pérez de Rozas i Masdén, l'iniciador de la nissaga, morí mentre cobria la informació gràfica de l'arribada del vaixell Semiramis l'abril de 1954. Tingué nou fills, sis dels quals es

LLIBRES DE PERIODISTES

El túnel dels anys 40

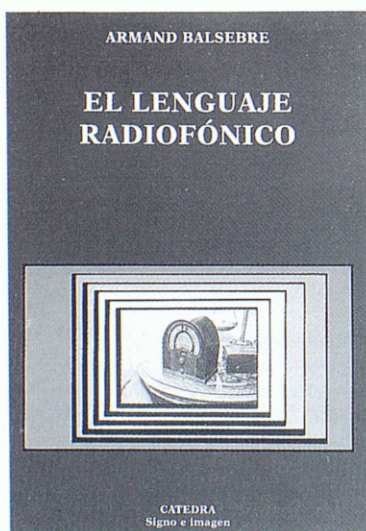
Néstor LUJÁN
Edicions La Campana
240 pàgs.

Aplec dels articles que sota el mateix títol va publicar Néstor Luján al setmanari *Set Dies*, que era el suplement del diari *El Observador*, des de juny de 1992 fins a setembre de 1993. És el testimoni de les seves primeres experiències com a periodista en els anys 40. Els articles han estat disposats en el llibre en un ordre cronològic que no van tenir en veure la llum a les pàgines d'un mitjà de premsa.

El lenguaje radiofónico

Armand BALSEBRE
Edicions Càtedra, 1994
256 pàgs.

Disset milions de persones escolten la ràdio a Espanya. I

tanmateix, a punt de complir setanta anys d'història, és encara, en molts aspectes, una perfecta desconeguda. Aquest llibre està dirigit als estudiants de periodisme que volen conèixer la dimensió significativa del missatge radiofònic, les característiques expressives de la paraula, la música, els efectes sonors, el silenci, el muntatge i el guió radiofònic.

Baix Camp, entre el cel i la terra

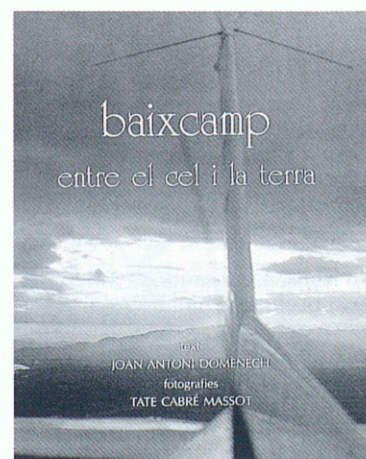
J.A. DOMÈNECH. Fotos de Tate CABRÉ
Diputació de Tarragona / Consell Comarcal del Baix Camp, 1993

Dos periodistes del *Diari de Tarragona* han elaborat aquest llibre de gran format integrat bàsicament per un centenar de fotos aèries en color de 38 poblacions tarragonines, realitzades per Tate Cabré, i a les quals ha posat peus Joan Antoni Domènech.

Obrers a Catalunya

Josep Maria HUERTAS
Edicions L'Avenç, 1994
412 pàgs.

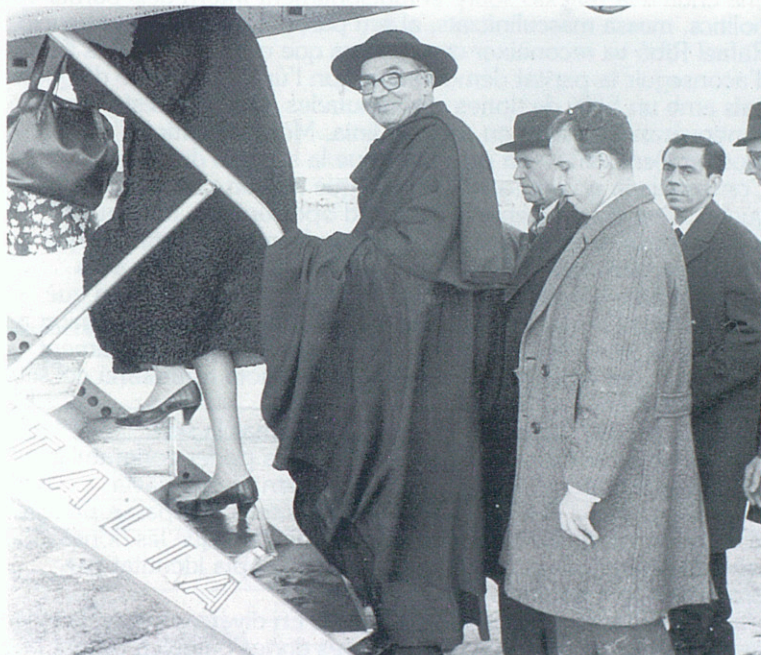
Reedició d'un utilíssim manual d'història del moviment obrer exhaust des de fa molts anys i

llargament reclamat per estudiants de tots els nivells. Escrit amb l'assessorament dels historiadors Casimir Martí, Manuel Lladonosa, Joaquim Ferrer i Josep Termes, i redactat d'una manera molt àgil, en tretze capítols complementats amb abundant documentació, el llibre arriba fins a l'any 1975.

dedicaren a la fotografia: José Luis, Carlos, Manolo, Enrique, Julio i Rafael. Per la seva banda, dos dels fills de Carlos Pérez de Rozas y Sáenz de Tejada (Barcelona 1920-1990) –Carlos i Emilio– també s'han dedicat en algun moment de la seva vida al periodisme gràfic.

La llarga trajectòria professional dels Pérez de Rozas és plena d'anècdotes, de petites històries lligades a moltes de les seves fotografies, que, com peces menudes, formen part del gran trencaclosques de la història en majúscula. Així doncs, fotografies com la de Pau Casals a Vendrell, quan vingué per enterrar la seva dona; l'abat Escarré camí de l'exili, fotografiat a l'escala de l'avió que el duria a Itàlia mentre el fotògraf esperava la protagonista del programa televisiu "Reina por un día"; la corprenedora foto del judidi de Joan Comorera amb la seva dona, feta d'amagat; la duresa d'una època copsada en la imatge del cardenal Modrego al Saló Price, durant les conferències quaresmals; el famós gol d'Evaristo; les dramàtiques imatges de les inundacions del Vallès,

L'abat Escarré, camí de l'exili, 1965.

Franco a Montserrat, 1965.

l'any 1962, o les panoràmiques de la Barcelona desangelada dels anys cinquanta, són un recorregut per la història d'aquest país, ara a l'abast de tothom gràcies a l'exposició organitzada pel Col·legi de Periodistes de Catalunya. Personatges i esdeveniments, testimonis de la vida de Catalunya, desfilen davant la nostra mirada com els fotogrames d'una pel·lícula, a estones dramàtica, altres vegades no tant, captades per l'objectiu d'aquesta nissaga de fotoperiodistes durant gairebé més de mig segle. ●

Crónicas para un descubrimiento

Ramon PAÑELLA
Alba Editorial
366 pàgs.

El periodista barceloní Ramon Pañella, especialitzat en informació internacional, ha cobert aquests últims anys els principals esdeveniments de l'actualitat a l'Amèrica Llatina per a publicacions com el setmanari *El Globo* i el periòdic *Diario 16* o *El Sol*. L'any 1992, coincidint amb l'aniversari de l'arribada dels espanyols al Nou Continent, realitzà per als onze diaris de la cadena Prensas Ibéricas un treball de descobriment de la realitat present dels hispanoamericans. Aquells reportatges han quedat ara recollits en aquest llibre.

La guía para adelgazar y mantenerse en forma

Oriol ARNAU, Jordi DAROCAS
y Joan Ramon MAINAT
Edita Granganga, S.L.
204 pàgs.

Una explicació detallada de tots els sistemes per a perdre pes: productes, dietes, pastilles, aliments, centres, serveis, trucs, llibres i premses, amb informació recopilada per tres coneguts periodistes i editada per una empresa de Canet de Mar que inclou també en el llibre abundant informació dels seus productes per aprimar.

El coronel de cala Gestell

Andreu SOTORRA
Editorial Alfaguara, octubre del 1993
176 pàgs.

El periodista Andreu Sotorra té ja un llarg currículum de llibres de

L'ensenyament de Periodisme a Europa

Francesca Rodríguez López

L'ensenyament del periodisme a Europa

Francesca RODRÍGUEZ LÓPEZ
Centre d'Investigació de la Comunicació
134 pàgs.

Un estudi molt complet sobre els diferents models de formació periodística que es fan servir en els països d'Europa. La vella discussió entre la formació universitària i la pràctica, entre les frases "el periodista, hi neix?", o "el periodista, se'n fa?" troba en aquesta valuosa obra de consulta algunes de les respostes possibles. Josep Maria Casasús va fer el seguiment d'aquesta recerca.

creació publicats. En aquesta nova novel·la, hi combina una intrigant especulació literària sobre el mític personatge de Capçanes, per Joan Barceló, amb la realitat del desmantellament de la central nuclear de Vandellós. El llibre està dedicat a la memòria de l'historiador Josep Iglésies i Fort, que amb el seu estudi sobre el guerriller Carrasclet va incitar Sotorra a aquesta especulació literària.